

Tisztelt Alkotmánybíróság!

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/605-2/2017
Érkezett:	2017 MÁRC 17.
Példány:	2
Melléklet:	2x1 db
Kezelőiroda:	<i>llm</i>

hiánypótlás iránti
kérelme

[REDACTED] (lakcím: [REDACTED])
[REDACTED]

kérelmezőnek

OLASZ
BALÁZS
ÜGYVÉDI IRODA

képviseli:

Dr. Olasz Balázs Ügyvédi Iroda – [REDACTED]
[REDACTED]

Az Alkotmánybíróság előtt folyamatban lévő
IV/605-1/2017. számú eljárásban

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

PHYSICS DEPARTMENT

5720 S. UNIVERSITY AVE.

CHICAGO, ILL. 60637

TEL: 773-936-3700

PHYSICS 311
LECTURE 10
MAY 10, 2011

Alkotmánybíróság

Budapest

Donáti utca 35-45.

1015

Ügyszám: IV/605-1/2017.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

[REDACTED] (lakcím: [REDACTED]) mint **kérelmező** (a továbbiakban a „**Kérelmező**”) (képviseli a mellékelt ügyvédi meghatalmazás által a kívül jegyzett *Dr. Olasz Balázs Ügyvédi Iroda* – [REDACTED] a fenti ügyszámú eljárásban törvényes határidőben az alábbi

h i á n y p ó t l á s i k é r e l m e t

terjeszti a Tisztelt Alkotmánybíróság elé.

1. ELŐZMÉNYEK

- 1.1. A Tisztelt Alkotmánybíróság a fenti ügyszámú tájékoztatásában felhívta Kérelmező figyelmét, hogy az alkotmányjogi panasza nem tartalmaz kellő alapjogi érveléssel alátámasztott indokolást, valamint, hogy a kérelem nem tartalmazza a kifejezetten a Tisztelt Alkotmánybíróság előtti eljárásra vonatkozó ügyvédi meghatalmazás eredeti példányát.
- 1.2. Kérelmező jelen hiánypótlási kérelem mellékleteként csatolja a kifejezetten a Tisztelt Alkotmánybíróság előtti eljárásra vonatkozó ügyvédi meghatalmazás eredeti példányát.
- 1.3. Kérelmező a fenti ügyszámú tájékoztatásban foglaltaknak eleget téve, az alkotmányjogi panaszának tartalmát képező kiegészített indokolását az alábbi 2. pont tartalmazza.

2. AZ ALKOTMÁNYJOGI PANASZ TARTALMA

- 2.1. Kérelmező álláspontja szerint a Fővárosi Ítéltábla a 11.Fpkf.44.005/2016/3. ügyszámú végzésével (a továbbiakban a „**Végzés**”) alaptörvény-ellenesen döntött a másodfokú eljárással összefüggésben felmerült költségek viseléséről, mert az az alábbiak szerint sérti Magyarország Alaptörvénye (2011. április 15.) (a továbbiakban az „**Alaptörvény**”) B) cikkének (1) bekezdését, a XIII. cikk (1) bekezdésének első mondatát, a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdését, továbbá a 26. cikk (1) bekezdését, valamint a 28. cikkét.
- 2.2. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése kimondja:

„Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.”

Kérelmező határozott álláspontja szerint a jogorvoslathoz való jog – Alaptörvényben is biztosított joga – magában foglalja azt is, hogy sikeres jogorvoslat esetén ellenérdekű fél hiányában se a jogorvoslatot sikeresen kezdeményező fél viselje a saját költségeit, hiszen az teljességgel méltánytalan volna számára.

A jogorvoslathoz való alkotmányos jognak azt is magában kell tehát foglalnia, hogy sikeres jogorvoslat esetén az indítványozót többletköltség ne terhelje, főleg akkor, ha az lényegében az elsőfokú bíróság „hanyagsága” miatt merült fel.

Jelen esetben a másodfokon eljáró Fővárosi Ítéltábla egyértelműen megállapította, hogy a Fővárosi Törvényszék hibás következtetésre jutott, a jogszabályt (a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény) helytelenül alkalmazta, amelynek következtében lényegében a bíróság, vagyis közvetlenül maga az ún. igazságszolgáltatási rendszer okozott kárt a Kérelmezőnek azáltal, hogy Kérelmező kénytelen volt a Fővárosi Törvényszék végzése ellen fellebbezést benyújtani, ennek 30.000,- Ft összegű illetékét pedig végül saját maga kellett viselje.

A Végzés sérti a jogorvoslathoz való – fent idézett – alkotmányos alapjogot azáltal, hogy bár a Kérelmező sikeresen fellebbezett az egyértelműen, sőt, szakmailag kirívóan és súlyosan jogszabálysértő Végzés ellen, ennek ellenére mégis Kérelmező köteles viselni a fellebbezéssel kapcsolatos költségeit (jelen esetben a fellebbezési illetéket), miközben Kérelmező – a bíróság általi jogsértés következményeként – pusztán az Alaptörvény XXVIII. cikkének (7) bekezdése alapján biztosított jogorvoslati jogával élt.

Kérelmező nem vitatja, hogy a bírósági rendszerben az eltérő fokon ítélkező bíróságok eltérő következtetésre juthatnak. Amennyiben egy döntést valaki sérelmez, úgy jogorvoslattal élhet a döntés ellen. Amennyiben azonban bebizonyosodik, hogy igaza volt a jogorvoslatot kérő személynek, teljességgel nonszensz, hogy az Alaptörvény által biztosított jogorvoslati jogának gyakorlásáért – amely ráadásul csak nem is az ő hibája következtében vált szükségessé – még ő viselje annak anyagi terheit.

Ezért a Végzés azáltal, hogy a sikeresen fellebbező Kérelmezőt az Alaptörvényben biztosított alapjoga (jogorvoslathoz való jog) gyakorlása kapcsán a költségek viselésére kötelezi, sérti egyrészt az Alaptörvény XXVIII. cikkének (7) bekezdését, másrészt, mivel a Végzés és a Fővárosi Ítéltábla jogértelmezése végső soron anyagi következménnyel is járt Kérelmezőre nézve, az Alaptörvény XIII. cikkében foglalt tulajdonhoz való jogot is.

2.3. **Az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésének szövegéből megállapítható, hogy mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen a jogát vagy jogos érdekét sértő bírósági, hatósági vagy egyéb más közigazgatási döntés ellen.**

Ugyanakkor ez a jog arra is kiterjed, hogy amennyiben az indítványozó sikeresen él a jogorvoslati jogával, az számára nem jelenthet – jogszabályban megállapított kötelező költség (pl. illeték) formájában megjelenő – többletkiadást, hiszen az a helyesen meghozott elsőfokú döntés esetén fel sem merülhetett volna, vagyis a bíróság hibájából eredően gyakorolt alkotmányos alapjog nem járhat a Kérelmező részére anyagi hátránnyal, figyelemmel arra is, hogy a Kérelmező eredményesen élt jogorvoslati jogával.

Az ellenkező értelmezés elfogadásával azonban azt állítjuk, hogy lényegében az indítványozó a saját költségén kénytelen korrigáltatni a bírósági vagy közigazgatási jogalkalmazásban megjelenő hibákat. Ez az értelmezés már csak matematikailag is abszurd volna, hiszen könnyen előállhatna olyan helyzet, amikor a jogorvoslat költsége (pl. a fellebbezési illeték) nagyobb, mint a vitatott összeg, így még ha a jogorvoslati jogával élő indítványozó sikerrel is jár(na), végeredményben akkor is negatív „eredménnyel” zár(na).

A perköltség viseléséről való bírói döntés alapja az a jogelv (kiegyenlítési elv), hogy a másnak jogellenesen okozott kárt (költséget) át lehet hárítani az okozóra. A konkrét esetben azonban a „kárt” maga az elsőfokú bíróság, a Fővárosi Törvényszék okozta, és a

jogorvoslati kérelmet előterjesztő Kérelmező, habár sikerrel járt, mégis viselheti saját költségét. Látható, hogy mindez a perköltség viselés alapjául szolgáló jogelvvvel ellentétes, továbbá az Alaptörvény XXVIII. cikkének (7) bekezdését és a 28. cikket is sérti (utóbbit lásd részletesebben a 2.5. pontban kifejtve).

- 2.4. A Végzés azonban nem csupán az Alaptörvényt sérti, hanem a Pp. rendelkezésével sincsen összhangban.

A Végzés indokolása a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban a „Pp.”) 78.§ (1) bekezdésére hivatkozik, amelynek értelmében a pernyertes fél költségeinek megfizetésére a pervesztes felet kell kötelezni; ez alól annyiban van helye kivételnek, amennyiben a 80–83. §-ok eltérően rendelkeznek, vagy a törvény egyéb kifejezett rendelkezése a költséget a per eldöntésétől függetlenül másnak a terhére rója.

A Fővárosi Ítéltábla a jelen esetben pervesztes fél hiányában úgy rendelkezett, hogy a fellebbező fél, vagyis a Kérelmező a felmerült költségeit maga viseli.

A Pp. idézett rendelkezése szerint a pernyertes fél költségeit a pervesztes fél fizeti meg. Ez a szabály azonban nem jelenti (és nem is jelentheti) azt, hogy pervesztes fél hiányában a pernyertes felet lehetne kötelezni a saját költségeinek viselésére. Hiszen a pervesztes fél viseli a pernyertes fél költségeit, pervesztes hiányában jogszabályi alap hiányában nem lehet a pernyertes felet kötelezni saját költségeinek viselésére. Ez esetben – amennyiben más személyt a perköltség viselésére nem lehet kötelezni – végső soron az államnak kell viselnie a perköltséget.

Ezáltal pedig a Végzés – illetve annak perköltség-viselési szabálya – sérti az Alaptörvény 26. cikkének (1) bekezdését is, amely szerint a bírák csak a törvénynek vannak alárendelve. A Pp. perköltség viselésére vonatkozó szabálya ugyanis nem ad jogi alapot arra, hogy a pernyertes felet kötelezze a bíróság a saját költségének viselésére. Tekintettel arra, hogy a Végzés ennek ellenére mégis így rendelkezik, a Végzés sérti az Alaptörvény 26. cikkének (1) bekezdését!

Kérelmező mellékesen jegyzi meg, hogy így lényegében mulasztással előidézett alaptörvény-ellenesség áll fenn, ugyanis az Országgyűlés elmulasztotta jogszabályban rendezni azt az esetet, amikor nincsen pervesztes fél (azonban ez a Végzés meghozatalakor hatályos jogszabályokból sem következett és most sem következik). Teljesen méltánytalan és indokolatlan volna a pernyertes felet kötelezni saját – jogszabályban megállapított kötelező költség (pl. illeték) formájában megjelenő – költségeinek viselésére.

- 2.5. A 2.4. pontban foglaltak alapján a Végzés sérti az Alaptörvény 28. cikkét is, amely a következőképpen rendelkezik:

„A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.”

A bíróságnak, így a Fővárosi Ítéltáblának a jogalkalmazás során tehát a jogszabály szövegét annak céljával összhangban kell értelmeznie. Nyilvánvalóan nem lehet célja a Pp-nek és a jogalkotónak sem, hogy amennyiben valaki sikeres fellebbezést nyújt be, ennek költségét maga viselje, akár szerepel az adott eljárásban ellenérdekű fél, akár nem. Ez az álláspont az igazságszolgáltatásba vetett társadalmi bizalmat is súlyosan és helyrehozhatatlanul megingatná, de legalábbis mindenképpen veszélyeztetné.

Az Alaptörvény hivatkozik a „józan észre”, mint az értelmezés egyik vezérlő elemére. A józan ész alapján nem igazolható, hogy miért kellene egy fellebbezőnek megfizetnie a fellebbezés költségét, ha végső soron fellebbezéséről bebizonyosodik, hogy az jogilag megalapozott volt és ezáltal sikerre vezet.

A Végzés perköltség-viselési rendelkezése tehát, miszerint a sikeresen fellebbező fél viselje saját költségeit, olyan mértékben ellentmond a józan észnek és a társadalmi közgondolkodásnak, hogy az már csak ez okból, vagyis az Alaptörvény 28. cikkének bíróság általi sérelme miatt is alaptörvény-ellenes.

- 2.6. A fenti 2.2-2.5. pontok alapján a Végzés azáltal, hogy i) a sikeresen fellebbező felet kötelezi a fellebbezés költségeinek viselésére, ii) a Pp-re hivatkozással, de jogszabályellenesen állapítja meg a költség viselését és iii) ellentmond a józan észnek és a társadalmi közgondolkodásnak; sérti az Alaptörvény B) cikkének (1) bekezdésében foglalt jogállamiságot is.
- 2.7. Amennyiben azonban továbbra is az a gyakorlat marad meg, amely szerint ellenérdekű fél hiányában az indítványozó viseli – pernyertességtől vagy pervesztességtől függetlenül a saját felmerült költségeit – úgy az a bíróságok anyagi (és szakmai?) felelősségét is kiüresíti, hiszen a bíróság lényegében anyagi (és szakmai?) felelősségre vonás nélkül hozhatnak nyilvánvalóan teljesen megalapozatlan döntéseket, a jogorvoslat költségét úgy is az indítványozó fél fogja viselni.

3. A KÉRELEM

- 3.1. **Tekintettel arra, hogy a Fővárosi Ítéltábla 11.Fpkf.44.005/2016/3. ügyszámú végzése sérti az Alaptörvény B) cikkének (1) bekezdését, a XIII. cikk (1) bekezdésének első mondatát, a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdését, továbbá a 26. cikk (1) bekezdését, valamint a 28. cikkét, Kérelmező kéri a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a végzés rendelkező részének „A fellebbező volt vezető tisztségviselő a másodfokú eljárásban felmerült költségét maga viseli” szövegrészét semmisítse meg!**

4. EGYÉB NYILATKOZATOK

- 4.1. A Tisztelt Alkotmánybíróság hatáskörét és Kérelmező jogosultságát az Abtv. 27.§-a alapozza meg.

Kelt: Budapest, 2017. március 13.

Tisztelettel:

Kérelmező

képviselésében:
dr. Olasz Balázs ügyvéd

OLASZ
BALÁZS
ÜGYVÉDI IRODA

Melléklet:

- 1. számú: eredeti ügyvédi meghatalmazás